

Skleslá je duše, ne víc než příroda
Nezdárný konec tuše
Skleslý je šelest stromů
Které vítr rve s ozvěnou domů
Skleslá je píseň, jež ráno kdosi pěl
Však neznáte tíseň
Co já v horečce prožít jsem směl
Nepomůže ni z horečky probuzení
Již celý svět spadl do chladného poblouznění
Píseň neslyším, jen rytmus, ne tón
Cítím, že blíží se mohutný skon

Naruby obrácena bez páteře
Pode mnou obnažena leží
Matka příroda a krvácí
Mnohý z ní však ještě těží
A jak vroucně přitisknut k ní ležím
Z milosti svého srdce
Vpravila na jazyk mi zhoubný jed
Abych neplýtvat slov pro tento ubohý svět

Samá voda, v čem to šlapu jen?
Netopýr střemhlav padá, přerušil svůj let
Již nepláčeme v lesích za noci
Jsme zneuctěni městem
Jiný je smutek, není pomoci

Světlo, co za noci proudí ulicemi
Dovolává se vzkříšení, netopýr střemhlav padá
Co spatřil z kolemjdoucích?
Jen jejich nehorázný zjev
Či napumpoval do nich sen, ve kterém on saje krev

Pak projíždí vůz nákladní
Katerála jeho světél noci
Dovolává se vzkříšení
A netopýr, co se rychle vyhnul srážce
Potažmo snaží se o modlení
V opuštěných halách starých továren
Kde noc ve vodu se mění
Vlahý beton oplakává den

Tam mezi rezavými háky
Zavěšen přes den je netopýr
A v noci vyučuje spící ptáky
V korunách stromů k modlení